

Arrest

nr. 102 905 van 15 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat V. LETEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Pul Baraq, dat gelegen is in het district Sholgara van de provincie Balkh. U bent Hazara en minderjarig. In uw familie was er sprake van een grondconflict tussen uw vader Najaf Ashori en zijn broer Abbas. Op een dag, toen u ongeveer twaalf jaar oud was, werd u door uw vader aangemaand naar uw oom Abbas te gaan. U zag uw ouders daarna nooit meer terug en leefde voortaan bij uw oom Abbas te Pul Baraq. Uw oom behandelde u slecht, onder meer omdat u de rechtmatige eigenaar was van de gronden die uw vader toebehoorden. Een half jaar later verliet u het huis van Abbas en vluchtte u naar uw oom van moederszijde, genaamd Reza, die u voorheen nog nooit had ontmoet, eveneens wonende te Pul Baraq. U verbleef ongeveer vier maanden bij Reza tot deze u aanmaande Afghanistan te verlaten omdat hij schrik had dat u problemen zou krijgen met Abbas. Uw oom Reza regelde daarna uw vertrek uit Afghanistan. Via onder meer Turkije, waar u meerdere maanden verbleef, Italië en Frankrijk kwam u

ongeveer acht maanden later in België aan. Op 9 september 2008 vroeg u asiel aan bij de bevoegde asielinstanties. Op 6 juli 2009 deed u afstand van uw asielaanvraag. Na een herbeoordeling van uw leeftijd, waarbij u, in tegenstelling tot de conclusie van een eerder onderzoek, minderjarig werd verklaard, diende u een tweede asielaanvraag in op 25 mei 2010. Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u uw oom Abbas en u vermoedt een moeilijk leven tegemoet te gaan daar niemand zich om u wenst te bekommeren. Ter staving van asielrelaas legde u een Afghaans paspoort voor dat u verkreeg op de Afghaanse ambassade te Brussel op 29 oktober 2010. Op 19 april 2011 bezorgde u het CGVS een schrijven van uw psychiater waarin wordt bevestigd dat u in behandeling bent voor het verwerken van traumatische ervaringen. Op 28 juli 2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd in het arrest 70427 van 22 november 2011.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen. Na grondig onderzoek kan worden vastgesteld dat u er niet in slaagde het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te moeten vrezen. Immers, er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u Sholgara verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer, een dergelijke vrees dient te hebben. U verklaarde Afghanistan verlaten te hebben als gevolg van eigendomsproblemen met familieleden. Deze problemen situeren zich geheel in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben aldus geen uitstaan met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend. Verder rijzen er op basis van verschillende motieven twijfels over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Vooreerst legde u incoherente verklaringen af over de verdwijning van uw ouders en het grondconflict met uw oom Abbas. Zo is het merkwaardig te noemen dat u er in het geheel niet in slaagde de context te duiden waarin u door uw ouders werd achtergelaten en naar uw oom Abbas gestuurd werd. Dit is erg merkwaardig te noemen. U beweerde dat uw vader sinds lang in conflict lag met deze oom vanwege grondbezit. Ook de slechte relatie met uw oom ten gevolge van het grondconflict vormde uiteindelijk de directe aanleiding voor uw vlucht uit Afghanistan. Dat uw ouders u zomaar, zonder reden of verklaringen, achterlieten en verzochten naar een oom te gaan met wie het gezin in conflict lag, is erg bevreemdend te noemen. Uzelf hebt hiervoor ook geen enkele verklaring. U verklaarde destijds niet te hebben gevraagd aan uw vader waarom u naar uw oom Abbas diende te gaan. U verklaarde verder hierbij ook zelf geen vragen te hebben gehad, wat erg merkwaardig is (CGVS, 2010, p. 8). Dergelijke handelingen zijn immers helemaal niet in overeenstemming met uw verklaringen doorheen het gehoor waaruit blijkt dat het grondconflict en de ruzie tussen uw vader en uw oom dermate ernstig was dat het tot uw vertrek uit Afghanistan zou hebben geleid. Uit uw verklaringen blijkt zelfs dat u geregeld met uw ouders bij Abbas langsging en er ook overnachtte (CGVS, 2010, p. 10). Ook dit doet vragen rijzen over de ernst van het conflict. Later suggereerde u dat Abbas uw ouders misschien iets heeft aangedaan (CGVS, 2011, p. 5). Dit weet u echter helemaal niet aannemelijk te maken. Dit strookt bovendien wederom niet met de vaststelling dat u door uw eigen vader naar Abbas werd gestuurd. Over wat er precies met uw ouders is gebeurd, zei u geen informatie te hebben (CGVS, 2011, p. 4). Dit is opmerkelijk en bovendien zijn uw verklaringen over het lot van uw ouders allerm minst coherent. Op 10/10/2008 stelde u nog dat uw beide ouders overleden zijn en bleek u zelfs te kunnen aangeven wanneer ze ongeveer kwamen te overlijden. Heden echter ontkent u dit alles en zegt u niet te weten of ze al dan niet nog in leven zijn (CGVS 01/12/2010, p.3). Dit is hoogst merkwaardig en niet van aard om veel geloof te hechten aan uw verklaringen dienaangaande. Ook over de aard van het conflict legde u incoherente verklaringen af en u diende hierover bovendien erg op de vlakte te blijven. Zo stelde u aanvankelijk dat de grond waarover discussie bestond aan uw vader toebehoorde (CGVS, 2011, p. 3). U kon echter niet verduidelijken waarom uw oom dit niet accepteerde. Als er echter even later gepolst werd naar de bezigheden van uw oom stelde u dat uw vader en oom hetzelfde land bewerkten en de helft ervan aan uw oom toebehoorde, wat in strijd is met uw eerdere verklaringen. Evenmin slaagde u erin te verduidelijken hoeveel land uw vader bezat noch wat de grootte was van het stuk land waarover een dispuut was ontstaan (CGVS, 2010, p. 4 & CGVS, 2011, p. 3). Verder voegde u er plots aan toe dat uw oom ook nog eigen land bezat. Nochtans

verklaarde u kort daarvoor hier geen informatie over te bezitten (CGVS, 2011, p. 3). U bleek bovendien niet te kunnen verduidelijken waar dit land dan wel is gesitueerd. Nochtans ging hij volgens u geregeld dit land bewerken. Rekening houdend met de vaststelling dat u een half jaar onder de hoede van Abbas hebt geleefd zijn uw incoherente en vage verklaringen hierover opmerkelijk te noemen. U stelde verder dat er eigendomsdocumenten waren aangaande de gronden en u deze ook hebt gezien (CGVS, 2011, p. 3). U weet echter niets over de inhoud ervan. Ondanks uw jonge leeftijd mag verwacht worden dat u het CGVS hierover concretere informatie kan bezorgen. Verder zou u na een half jaar het huis van Abbas hebben verlaten en onder begeleiding van uw neef Din Mohammed naar het huis van uw oom van moederszijde, genaamd Reza, zijn gegaan. U zou daar enkele maanden hebben vertoefd vooraleer Reza u aanraade Afghanistan te ontvluchten omdat hij vreesde dat u vermoord zou worden. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over de familie van Reza. Zo stelde u tijdens een eerste gehoor dat Reza een zoon Amir had en twee dochters genaamd Aziza en Najima (CGVS, 2010, p. 6). Enkele maanden later heeft u het over twee zonen en één dochter en blijkt u zich hun namen niet meer te herinneren. Evenmin kon u verduidelijken of ze jonger of ouder dan u waren (CGVS, 2011, p. 6). Dit alles is hoogst opmerkelijk te noemen aangezien u enkele maanden bij deze familie zou hebben geleefd en ook met de kinderen zou hebben opgetrokken. Hierdoor rijzen wederom twijfels over uw familiale situatie en leefomstandigheden in Afghanistan. Verder is het vreemd te noemen dat uw oom Reza u plotseling zou hebben opgedragen Afghanistan te verlaten omdat hij vreesde dat u door Abbas zou omgebracht worden. Tijdens uw verblijf bij Reza hebben u noch de familie van Reza nochtans enige problemen ondervonden in verband met Abbas (CGVS, 2011, p. 7). U kon ook niet toelichten waarom Reza er plots van overtuigd was dat u zou vermoord worden. Nochtans moet Abbas op de hoogte zijn geweest van uw verblijfplaats. U werd immers door zijn zoon begeleid naar het huis van Reza dat eveneens in Pul Baraq was gelegen (CGVS, 2011, p. 6). Uit dit alles dient te worden besloten dat u uw asielaanvraag niet aannemelijk heeft gemaakt. Aangezien uw asielaanvraag en uw verklaringen omtrent uw verleden en leefsituatie ongeloofwaardig zijn, kan ook aan uw profiel als alleenstaande minderjarige in geval van terugkeer naar Afghanistan geen geloof worden gehecht. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald bij artikel 48/4 § 2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend. De documenten die u voorlegde zijn niet bij machte de beoordeling van het CGVS te wijzigen. Wat betreft uw paspoort dient te worden opgemerkt dat dit document een indicatie van uw identiteit vormt maar verder geen betrekking op uw asielaanvraag heeft. Verder legde u op 20 april 2011 een medisch verslag neer van dr. Hobin Paul, daterend van 19 april 2011, omtrent de therapie in uwen hoofde. Naar aanleiding van de vraag van het CGVS om bijkomende informatie over uw medische toestand en begeleiding (17 april 2012) bezorgde u de asielinstanties een gelijkaardig verslag van dr. Hobin Paul waarin deze op 24 juni 2011 stelt dat u bij hem in behandeling bent geweest, en een attest van Solentra, daterend van 10 mei 2012, waarin gesteld wordt dat u van mei tot oktober 2010 in behandeling bent geweest. Op 26 juni 2012 vond tevens een telefonisch contact plaats met Dr. Hobin. Een informatierapport over dit gesprek is terug te vinden in het administratieve dossier. Wat betreft de door u voorgelegde medische verslagen en medische attesten dient echter te worden gesteld dat deze geen ander licht werpen op de inschatting van uw asielmotieven. Hoewel er in de verslagen van dr. Hobin sprake is van meerdere trauma's in uwen hoofde wordt nergens aangehaald dat u moeilijkheden zou hebben op cognitief niveau of dat deze een verklaring zouden bieden voor de boven aangehaalde argumenten in verband met uw asielmotieven. Dit blijkt evenmin uit het informatierapport aangaande het gesprek met dr. Hobin. De verslagen doen verder geen enkele uitspraak over een eventuele diagnose of pathologie. De verslagen werpen dan ook geen ander licht op uw asielmotieven. In het attest van Solentra wordt verder louter aangekaart dat u aan een depressie lijdt vanwege uw medische aandoening, met name chronische hepatitis B, dezelfde aandoening waaraan uw broer zou zijn overleden. De vaststelling dat u aan deze aandoening lijdt, biedt echter evenmin een verklaring voor de vaststellingen betreffende uw asielmotieven noch blijkt uit dit attest dat u moeilijkheden zou ondervinden op cognitief niveau. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Balkh, meer bepaald in het district Sholgara, te worden beoordeeld. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" – "Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Thakar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab)" dd. 21.10.2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden, het oosten en in het zuidoosten van het land. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld. In 2010 en 2011 was

er een stijging van het aantal gewelddaden en burgerslachtoffers in bepaalde districten in het noorden van Afghanistan waar te nemen. UNAMA stelde medio 2010 vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Deze tendens zette zich voort in 2011. Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat in de provincie Balkh enkele districten worden vermeld waarin een toenemende mate van veiligheidsincidenten plaatsvonden. De provinciehoofdstad en de centrale en noordelijke districten blijven betrekkelijk kalm en stevig onder controle van de overheid. In het district waarvan u afkomstig bent, blijken er zich geen incidenten te hebben voorgedaan die een impact hebben op de burgerbevolking. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afgaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijk nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Balkh een complementaire vorm van bescherming te bieden. U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Sholgara in de provincie Balkh, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Sholgara actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Sholgara aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt dat hij met een ernstige posttraumatische stress-stoornis kampt.

Verder herhaalt verzoeker zijn asielmotieven.

Verzoeker stelt ook dat hij een sjiitische moslim is en dat dit een minderheidsgroep is in Afghanistan en dat hij bijgevolg een reëel gevaar loopt op vervolging wegens zijn etnie.

Tot slot wijst verzoeker op de fluctuerende veiligheidsincidenten in Afghanistan en in de provincie Balkh.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een brief toe van de consulent bij het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg in Hasselt.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielaanvraag.

De Raad sluit zich hiervoor volledig aan bij de motieven van de bestreden beslissing. Zo heeft de commissaris-generaal terecht gesteld dat het erg bevreemdend is dat verzoekers ouders hem zomaar, zonder reden of verklaringen, achterlieten en verzochten naar een oom te gaan met wie het gezin in conflict lag. De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat het feit dat verzoekers ouders bij Abbas langsgingen en er ook overnachtten vragen doet rijzen over de ernst van het conflict. Verder heeft de commissaris-generaal ook verschillende tegenstrijdigheden vastgesteld in het relaas van verzoeker. Tot slot heeft de commissaris-generaal ook terecht gesteld dat het vreemd is dat verzoekers oom Reza hem plotseling zou hebben opgedragen Afghanistan te verlaten omdat hij vreesde dat verzoeker door Abbas zou omgebracht worden, terwijl verzoeker tijdens zijn verblijf bij Reza nooit enige problemen heeft ondervonden met Abbas. Verzoeker betwist al deze vaststellingen niet.

De medische documenten die zich in het administratief dossier bevinden kunnen aan deze vaststellingen niets veranderen. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat, hoewel er in de verslagen van dr. Hobin sprake is van meerdere trauma's, in de medische documenten nergens wordt aangehaald dat verzoeker moeilijkheden zou hebben op cognitief niveau of dat deze trauma's een verklaring zouden bieden voor de ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen die verzoeker heeft afgelegd. Verder stelt de Raad vast dat de medische documenten niet aantonen hoe verzoeker deze trauma's heeft opgelopen. De Raad wijst er ook op dat een arts vaststellingen doet over de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en dat hij daarbij vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen trauma's maar dat hij nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de trauma's werden opgelopen.

Ook de brief van de consulent bij het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg in Hasselt kan aan deze vaststellingen niets veranderen. Uit de brief blijkt immers enkel dat het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg verzoeker verder zal ondersteunen.

Verder toont verzoeker op geen enkele wijze aan dat hij als sjiitische moslim een reëel gevaar loopt op vervolging wegens zijn etnie. Bovendien volstaat het niet om louter naar een algemene toestand te verwijzen, maar moet verzoeker zijn concrete problemen aannemelijk maken, wat hij niet doet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat er voor burgers in het district Sholgara op dit ogenblik geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker weerlegt dit niet in zijn verzoekschrift.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER